

1 Απριλίου 2014

Οι άνθρωποι του Θεού λένε ψέματα;

Ορθοδοξία / Κοινωνικά θέματα

Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Αν. Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Πρωταπριλιά σήμερα και συνηθίζουν οι άνθρωποι να λένε ψέματα μεταξύ τους (αν υποτεθεί ότι τις υπόλοιπες ημέρες του έτους δεν «τηρείται το έθιμο»). Πριν ρίξουμε τον «λίθο του αναθέματος» όμως, ας δούμε μερικές περιπτώσεις από την εκκλησιαστική παράδοση, στις οποίες ελέχθησαν ψέματα από φιλανθρωπία.

Από τον ιστοχώρο xristianos.gr

Αρχικά συναντάμε τις μαίες των Εβραίων στην Αίγυπτο: Όταν ο Φαραώ φοβήθηκε την αύξηση του αριθμού των Ισραηλιτών, διέταξε τις μαίες των Εβραίων να σκοτώνουν τα νεογέννητα παιδιά των Εβραίων. Αυτές όμως φοβούνταν το Θεό και αρνήθηκαν να συμμορφωθούν. Έτσι, συνέχισαν να γεννιούνται αρσενικά παιδιά από τους Εβραίους. Όταν ο Φαραώ το διαπίστωσε, τις κάλεσε να απολογηθούν. Αυτές είπαν ότι τάχα οι Εβραίες γεννούν προτού πάνε οι ίδιες και έτσι δεν προλαβαίνουν δήθεν να σκοτώσουν τα νεογέννητα αγόρια. Το αποτέλεσμα ήταν, όπως αναφέρει η Παλαιά Διαθήκη, να ευαρεστήσουν το Θεό και να προκόψουν στη ζωή τους.

Το δεύτερο περιστατικό δεν έχει άμεση σχέση με κάποιο ψέμα που ελέχθη, αλλά περισσότερο με την ... αποσιώπηση της αλήθειας. Από το Γεροντικό μαθαίνουμε πως όταν ένας μοναχός στη σκήτη όπου ζούσε ο αββάς Αμμωνάς, έβαλε στο κελλί του μια γυναίκα, οι υπόλοιποι αδελφοί σκανδαλίσθηκαν και πήγαν στον Αμμωνά να παραπονεθούν. Εκείνος τους ζήτησε να μεταβούν όλοι μαζί στο κελλί του πεπτωκότος αδελφού και να ερευνήσουν επί τόπου το βάσιμο των παραπόνων τους. Έτσι και έγινε. Μόλις όμως ο όσιος Γέρων εισήλθε στο κελλί, παρατήρησε ένα μεγάλο πιθάρι και κατάλαβε ότι εκεί είχε κρύψει ο μοναχός τη γυναίκα. Κάθισε λοιπόν επάνω στο πιθάρι και ζήτησε από τους αδελφούς να ψάξουν στο υπόλοιπο κελλί. Από σεβασμό στο Γέροντα, κανείς δεν του ζήτησε να σηκωθεί για να ψάξουν και μέσα στο πιθάρι. Όπως ήταν φυσικό λοιπόν, δεν βρέθηκε τίποτε. Απέλυσε τότε τους αδελφούς, συνιστώντας τους να είναι πιο προσεκτικοί. Στον μοναχό είπε απλώς να μην αμαρτάνει και έφυγε.

Η τελευταία περίπτωση αφορά τον άγιο Διονύσιο τον εν Ζακύνθω. Από το συναξάρι του είναι γνωστό ότι κάποτε τού ζήτησε βοήθεια κάποιος κυνηγημένος από ένα στρατιωτικό απόσπασμα. Όταν ο άγιος τον ρώτησε το λόγο για τον οποίο τον κυνηγούν, εκείνος του αποκάλυψε ότι σκότωσε κάποιον άνθρωπο. Αυτός όμως ήταν ο μονάκριβος αδελφός του Αγίου. Παρά τη βαθιά λύπη του, ο άγιος έκρυψε το φονιά και όταν έφτασε το απόσπασμα, τους παραπλάνησε λέγοντας ότι δεν είδε αυτόν που ψάχνουν. Μετά από αρκετή ώρα, βοήθησε και τον κυνηγημένο φονιά να διαφύγει.

<http://bit.ly/1ptgzjy>